

[Halvgaard]

Jeg mener, at hele vores landbrugslovgivning i de senere år er et tydeligt eksempel på en sådan tilfældig politik.

Generelt er der efter min mening i den nye landbrugslov alt for mange vage, ubestemte udtryk og formuleringer, der kan fortolkes af jordbrugskommissionerne og af jordlovsudvalget efter forgodtbefindende. Ja, selv i landbrugsudvalget kniber det for mit eget vedkommende med at kunne fortolke og forstå lovens paragraffer.

Den ene paragraf henviser til den anden osv., så det er svært at finde ud af det, og så må man da forudse, at det vil være endnu sværere for den enkelte landmand og for befolkningen i det hele taget at finde ud af det.

Vi vil fra fremskridtspartiets side stemme for de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag, der dog trods alt gør lovforslaget lidt mindre restriktivt, men de øvrige ændringsforslag vil vi stemme imod.

Karlskov Jensen (V):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg anerkender den indstilling, der har været hos ministeren, og som ministeren også gav udtryk for ved første behandling, nemlig en vilje til at være parat til at drøfte en række af de forslag, der lå i lovforslaget, som det oprindeligt så ud.

Ministeren har vist forhandlingsvilje, og jeg tror – både ministeren og den socialdemokratiske ordfører har givet udtryk for det – at mange af os er af den opfattelse, at det er af væsentlig værdi, at der har kunnet opnås næsten fuldstændig enighed om en lovgivning netop på dette område. Det er givetvis af betydning for roen om disse spørgsmål fremover.

Når det er sagt, så vil jeg godt understrege, at de ændringsforslag, der nu stilles af landbrugsministeren, og som er tiltrådt af en række partier, herunder venstre, er udtryk for en liberalisering i forhold til det lovforslag, der forelå. Det er en liberalisering, som vi har ment var nødvendig, for at loven skulle være til at arbejde under for landbruget, og for at loven kunne give den ramme om en fortsat strukturtilpasning og en fortsat udvikling, som der vil være behov for.

Jeg vil godt sige om nogle af de enkelte punkter – jeg skal ikke give mig til at remse dem op alle sammen – at jeg er glad for, at

der med ændringsforslagene nu i et vist omfang er taget hensyn til de henvendelser, vi har fået dels fra pelsdyravlernerne, dels fra gartnerne. Jeg er også tilfreds med, at § 7 har fået en sådan udformning nu, at det ligger klart, hvilken rolle miljøministeren har at spille i denne forbindelse. Det synes vi ikke fremgik med sikkerhed af lovforslaget, som det oprindeligt forelå.

Vi er tilfredse med de ændringer, der gennemføres for så vidt angår forpagterlovgivningen. Et af de punkter, som vi gjorde opmærksomhed over ved første behandling, var jo adgangen til, at landbrugsministeren kunne kræve forpagtergårde, der var inddraget på et tidligere tidspunkt, udforpagtet imod ejernes ønske. Vi fandt, at denne bestemmelse var unødigt restriktiv, og vi fandt, at den også bevægede sig farligt på kanten af grundlovens sikring af den private ejendomsret. Vi er tilfredse med den ændring, der er foreslået, sådan at disse tvangsbestemmelser nu kun kan bringes i anvendelse i forhold til institutioner, stiftelser og fonds, men ikke over for privatejede landbrug, og i den forbindelse også med understregning af, under hvilke forhold der kan være tale om at bringe bestemmelsen i anvendelse, sådan at der tages et rimeligt hensyn til de investeringer osv., der er foretaget i boet på forhånd.

Med hensyn til § 11 er vi glade for, at ministeren har taget hensyn til den henvendelse, der kom fra Advokatrådet med hensyn til tinglysning af forpagtningskontrakter. Jeg tror, det er rigtigt, at det afsnit er taget ud.

Endelig vil jeg gerne sige et par ord om rammerne for den fortsatte strukturtilpasning. Vi havde jo i forslaget en grænse på 15 ha for fri nedlægning ved sammenlægning. Hvis denne grænse var blevet gennemført, ville det betyde, at et meget stort antal af de handler, der finder sted inden for landbruget, skulle til godkendelse i landbrugsministeriet, før man vidste, om handelen kunne effektueres. Vi er glade for, at ministeren har villet være med til ikke alene at ændre hektarbejdstemmelsen, men også at flytte grænsen så meget opefter, at der bliver tale om væsentlig færre, der skal godkendes.

Vi har så måttet acceptere – og det har vi gjort, selv om det ikke er i overensstemmelse med det syn, vi sådan set har – at den øverste grænse for sammenlægning sænkes fra 100 ha til 75 ha. Jeg har under udvalgsarbej-